

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

5. Apud quos, & quid efficiat timor?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

tia suæ rigorem proponere, cuius formidine mali à malo peccandi que libidine abstinerent.

S. Ambros.
lib. de Fuga
seculi. c. 2.

Eleganter D. Ambrosius: *Tertius, inquit, est ordo regalis potestatis contemplatio, ut bene subijciamur regi, si non deferimus tantquam parenti. Metu enim presidentis plerumque fit obediens potestati, qui est saluti ingratus, ut necessitatem, sobrietatis agnoscat, qui noluit ac nequirit gratiam pietatis agnoscere. Corripit ergo necessitas, quem pietas prouocare debuerat. Quod iumento frenum, hoc homini me-*

Idem lib. 2.
de Cain. c. 9.

tus. Hinc euidenter, ait idem S. Pater, generalisq; ratio, quia omni improbo mala & adsunt, & adfutura sunt. *Que adsunt, tristitiam operantur: quæ futura, formidinem. Sed improbum plus presentia, quam futura sollicitant. Et infra. Angusta mentis homo, presentem mortem veretur, perpetuam negligit: & diuinum Iudicium non reformidat: interitum solum corporis deprecatur. Sed à quo timebat occidi, qui solos parentes habebat in terris? Potuit quidem & incursum bestiarum timere, qui Legis diuina viam violauerat: nec presumere de subiectis animalibus ceteris, qui hominem docuerat occidi. Potuit & parentes parricidas timere, qui docuerat parricidium posse committi. Potuerunt enim & parentes de filio discere, quod didicerunt posteri de parente. Esse ergo metum, qui impios vrgeat, docuit Cain. Quin &*

Horat. lib. 1.
serm. satyr. 3

*Iura inuenta metu iniusti fateare necesse est,
Tempora si fastosque velis euoluere mundi.*

V.

S. Ambros.
lib. de Fuga
seculi cap. 2.
Idem lib. de
Iacob. & vit.
beat. c. 3.

Non omnes amor virtutis trahit. Sunt & seruales animæ, quæ nihil faciunt, nisi scuticæ habenis tremefactæ. Si laus abstinentiæ non incitat, diuine potestatis formido, te sobrium faciat, inflectat metus. Et, quia nihil deest timentibus eum, Dauid ait: *Venite filij, audite me, timorem Domini docebo vos. Vig. timor Dei de numero virtutum est,* ait idem S. Antistes, quia initium sapientiæ est timor Domini, per quem addiscitur pie forma doctrina. Et tantum valet iste timor,

S. Ambros.
lib. super
Beati imac.

ut elidat timorem tyrannorum. Ita enim S. Ambrosius, alio loco scribit: *Bona ergo trepidatio à verbis Dei, si exultationem generat. Qui enim trepidat à verbis Dei, postea exultat in Dei verbis. Ergo qui habet in aula sua, corde videlicet suo, verba Dei, excludit sermones principum à corde suo: excludit timor timorem. Si enim quis ingressus balneas, solis deponit æstus, & calor excludit calorem: quanto magis diuini Iudicij terror hunc terrorem excludit humanum, feruorem gratiæ secularis, gratiæ feruor æterna? Ob has talésque causas,*

fas, præstat utique esse in Mundo metum à diuina Iustitia venientem; & his erudiuntur molles illi, qui optarent, Deum ita esse bonum, ut nullum vnquam plecteret. Optant enim isti scelerum impunitatem.

Sed & aliud est genus hominum, qui cum Carpo efferuescunt, & illico volunt omnes fulminari peccatores. Quippe netales reperiantur, cum & Apostoli nimio zelo ebullientes dixerint: *Domine, vis dicimus, ut ignis descendat de celo, & consumat illos?* sed rectè Christus conuersus increpauit illos dicens: *Nescitis cuius spiritus estis, Filius hominis non venit animas perdere, sed saluare.* Nempe, ut olim vnagladium, altera librum gerenti dictum est; *Ex utroq; Caesar*: ita Deo dici debet, prouidentiam eius ac gubernationem constare operibus misericordiæ & iustitiæ scelera vindicantis. Quo sensu dicitur: *Omnes via Domini misericordia & veritas*, seu iustitia, ut ad eò iustitia dimidiam quoddammodo, & benignitas Dei alteram dimidiam diuinæ prouidentiae gubernationisque partem occupet. Sic nemo præsumere, nemo potest rectè credens desperare; nemo nimiam vel indulgentiam, vel inclementiam Numinis accusare.

Zeno Eleates, cum ascenderet in theatrum, cithara canente Amœbeo, versus ad discipulos dixit: *Eamus, ut pernoscamus, quam vocem, quemq; concentum edant intestina, nerui, lingua, & ossa, quibus adest ratio, numerus & ordo.* Si in rebus inanibus tantum valent illa, quanto plus valebunt, si in omni hominis vita seruentur? Hæc ratio, numerus & ordo multò magis seruandus est, in hoc Vniuerso. Pulcherrimè concinunt, Iustitia & Misericordia; Timor & Amor; ille pro freno est, iste pro calcari. Terribilis & metuendus est Iudex Deus; sed, ne quis desperet, amabilis est & desiderabilis animæ sponsus. Itaque non tantum terret, non tantum punit; sed etiam mulcet & protegit. *Quoniam, secundum altitudinem cæli à terra, corroborauit misericordiam suam super timentes se. Confirmauit Dominus misericordiam suam, ait S. Augustinus, super timentes se. Secundum quid? secundum altitudinem cæli à terra. Quid dixit? si aliquando potest cælum abscedere à protectione terræ, aliquando poterit Deus non protegere timentes se. Attende: cælum ubiq; atq; vndiq; protegit terram, & nulla pars terræ est, que non cælo protegatur. Peccant homines sub cælo, faciunt omnia mala sub cælo, cælo tamen proteguntur. Inde lux ad o-*

VI.

Luc. 9. 54.
v. 56.

Pfal. 14. 10.

VII.

Pfal. 102.

S. August. in eund. Psal.